

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se
primesc.
Manuscrise nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în
Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena: la M. Dukas Nachf.,
Nuz. Angenfeld & Emmerich Les-
ner, Heinrich Schalek, A. Op-
pelik Nachf., Anton Oppelk.
In Budapesta la A. V. Gold-
berger, Ekstein Bernat, Iuliu
Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERTIUNILOR: o se-
rie gărmond pe o colonă 10
bani pentru o publicare. Pub-
licări mai dese după tariful
și învoială. — **RECLAMĂ** pe
pagina 3-a o seriă 20 bani

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXVII.

"GAZETA" iese în de-care zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 fr. pe an.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 30, etajul
I.: Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusul în casă: Pe un an
24 cor., pe șase luni 12 cor.,
pe trei luni 6 cor. — Un esem-
pliar 10 bani. — Atât abona-
mentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 37.

Brașov, Miercuri 18 Februarie (2 Martie).

1904.

Cu cine merg d'er „prieteni“?

Inainte de câte-va zile am fă-
cut mențiune de svêcolirile ridicule
și neputincioase ale celor de la „noul
curent“ din Arad și Orăștie și de
confusiunea, ce au produs-o și o
propagă prin ideile și planurile lor scâl-
ciate și nestatornice. L'am mai nu-
mit „prieteni de noua observație“,
fiind-că tot ce fac și dreg, ce cântă
și descântă, pun în contul prieteșugu-
lui, ce l'au legat între dênșii interes-
ul zilei și comuniunea aspirațiunii-
lor, în care persôna fie-căruiua dinei
jocă rolul principal.

Odată porniți pe povârnișul pe-
riculos, care îi desbină de corpul
cel mare al națiunii, „prietinii“ se
rostogolesc cu o iutelă din ce în ce
mai mare spre abisul totalei destră-
mări naționale. Din norocire pentru
ați n'avem de a face decât numai cu
acest cerc restrins de „prietini“ și
cu o sémă de amăgiți inconșienți,
pe cari îi trag după sine. D'er cu
timpul, decât nu se va pune stavilă
esperimentelor demoralisătoare ale
acestor desertori de la stégul par-
tidului nostru național, pôte să se
nască pentru poporul nostru un mare
pericol, căci exemplele atrag, și din
nenorocire, cele rele găsesc totdeuna
mai mulți imitatori, ca cele bune.

De-o acțiune basată pe principii
clare și bine întemeiate, cu conside-
rare la interesele cele mari ale nea-
mului românesc, nici vorbă nu pôte
fi în tovrășia, despre care vorbim.
Tot mai mult se dă pe față, că
„prietinii“, în afară de dorul de a
figura, nu fac decât jocul unor ma-
rionete, pe cari nisce mâni ascunse
le trag de sfôră, făcând cu ele în
fie-care moment cele mai surprindê-
tore și hazlie caricaturi.

Numai așa ne putem esplica
caleidoscopul, ce-l presentă cugeta-
rea și tactica politică — de cea na-
țională nici că se mai pôte face
mențiune, sănătate bună! — a aceș-
tor „activiști cu ori ce preț și fără
de nici un risc“.

Organul lor dela Arad a pro-
pus deja toate feliturile de alianțe,
incât nimeni nu mai scie să se orien-
teze ați cu privire la grozavele cu-
ceriri, ce pretind a fi în ajun a le
face „în folosul cauzei“.

Intâiu au bătut toba să se gru-
peze cu toții în jurul ministrului
președinte Tisza, dela care așteptau,
că va duce pe Români, ca Moise, în
țera făgăduinței, că va atinge cu
toiagul stânca ce desparte de-o miie
de ani pe Români de Unguri, și va
curge din ea mierea vecinicei fră-
țietăți dintre aceste două popore,
„avizate unul la altul“.

Și ôre credeți, că cei ce făceau
acosta propagandă, scoțând ediții
maghiare ale „Tribunei Poporu-
lui“, fie iertată, credeau sincer, că
Stefan Tisza e inclinat și gata a
face acele minuni, ca să împace pe
Maghiari cu Români?

Nici pomenire. Cei ce laudau în
fôia de la Arad înaltele calități ale
bărbatului providențial maghiar —
tenax *propos-ti vir*—scieau prea bine,

că Români n'aveau să s'aștepte de
la el la nimic. Cu toate astea căutau
să amăgescă lumea. Și de ce? Fiind-
că n'aveau să spună ceea-ce era con-
vingerea lor, ci ceea-ce li-se dictase
— firesce tot de cătră „prietini“,
cari le dau direcțiunea.

In privința acêsta se petrec lu-
cruri, cari fac să ți-se ridice pêrul
în cap, și de pe cari a ridica puțin-
tel vëlul, credem, a sosit mo-
mentul.

Pentru ați vom constata nu-
mai, că, vêdênd resensul ce l'a pro-
dus Tiszmania celor dela fôia din
Arad asupra marelui public român,
ei și-au schimbat tactica și au lan-
sat idea „alianței“ cu partidele opo-
șiționale maghiare, chipu contra gu-
vernului, spre „a-i face greutăți“. Totuși, se vede, cât de greu le vine
a se rupe cu totul de guvern, căci
etă ce scriu cu data de ați:

„...Nu mai puțin e adevêrat, că gu-
vernele toate sunt *trecătore* și trainic ar rē-
mânē numai spiritul șovinist alimentat
fiind el de partidele opoșiționale. (Nu și
de partida guvernului? — Red. G.)“.

„O eventuală pactare ar trebui să
aibă ca țintă *slăbirea acestui curent, căci
interesul cel mare este ca nici naționali-
tățile, nici guvernul să nu stea sub terôrea
acestui spirit*“ (Sêrmene Berzeviczy)

Ergo, în cele din urmă, nu rē-
mâne decât alianța cu guvernul în
contra „spiritului șovinist al parti-
delor opoșiționale“!!!

Ba nu. Mai este alianța cu Slo-
vacii și cu Sêrbii. Aceștia sunt „a-
liații noștri firesci“ — „deși puțin ne
putem ajuta unii pe alții cu voturi“,
decî cu atât mai spornică va fi a-
lianța cu guvernul.

Da, cu totă lumea sunt gata a
se alia „prietinii“, numai cu parti-
dul național român și cu națiunea
română nu!

Brașov, 17 Februarie v.

Obstrucțiunea în dieta ungară
are să continue. Grupul Szederkényi a țin-
ut erî o conferență în care a decis, ca
să urmeze cu lupta contra guvernului,
sperând, că va obține ajutor și din partea
disidenților și a partidului poporal.

Intre disidenții naționali domnesce o
mare agitație. Unii din ei nu sunt pentru
obstrucție, alții însă sunt atât de amărîți
contra lui Tisza, încât Oscar *Ivanka* a
declarat, că va ataca violent în cameră
atitudinea echivocă a ministrului preșe-
dinte.

**Distincțiunea ministrului Pi-
treich.** După cum se anunță din Viena,
Majestatea Sa a conferit ministrului de
rēșboi cavalerul de *Pitreich*, marea cruce
a ordinului Leopold.

„Reichsrath“-ul austriac este con-
vocat pe ziua de 8 Martie. Primul obiect
la ordinea zilei va fi proiectul de recuț
pe 1904. Se speră, că în vederea compli-
cării situațiunei politice esterne, Cehii nu
vor face obstrucțiune contra proiectului.

**Tratatul vamal între Austro-
Ungaria și Germania** „*Neue Freie
Presse*“ anunță, că alaltăeri s'a ținut în
Viena un consiliu de miniștri la curte, la

care au luat parte miniștri austriaci și un-
gari, participând și ambasadorul austro-
ungar din Berlin Szôgyeny-Marich. Cons-
iliul a decis, să convôce o conferență va-
mală pentru primele zile ale lunei Martie,
care va formula propunerile.

**Manifestație de simpatie pentru
Ruși.** In Viena aprôpe 3000 manifestați
Cehi și Slavi de Sud s'au dus alaltăeri în
Reisnerstrasse cu ocaziunea aniversării
morții poetului slovac Kollar. S'au pro-
nunțat mai multe discursuri. O parte din
manifestanți s'au dus apoi la ambasada
rusescă, unde au strigat: „Trăiescă Slavii!
Trăiescă Rusia!“ Ambasadorul rus con-
tele *Kapnist* a primit o delegațiune din-
tre manifestanți, căreia i-a esprimat mul-
țumiri pentru sentimentele de simpatie
cătră Rusia

Rēșboiul.

**Relație japoneză despre vasele cu
material esplosiv.**

Am arătat erî, după rapôrte oficiale
rusesci, decursul ultimelor două lupte na-
vale de la Port-Arthur și zădărnicea pla-
nului Japonesilor, cari voiau să închidă
portul prin scufundarea celor cinci vase
incărcate cu material esplosiv.

Insuși admiralul japonez *Komimura*
a recunoscut în raportul său trimis la To-
kio, că încercarea n'a reușit.

Ministerul marinei de rēșboi japo-
nese anunță și el cu data de 28 Februa-
rie, că în dimineața zilei de 24 Februarie
o flotilă constând din 5 vase încărcate cu
material esplosiv, a încercat să pētrundă
în port. Vasul „Tenshien Maru“, care na-
viga în fruntea flotei, și-a luat direcția
spre stânga și în apropiere de port cano-
nada forturilor l'a stricat așa de tare,
incât s'a înămolit. Celelalte vase și-au
schimbat direcția, mergând spre nord-vest,
însă flotila rusescă, care le ataca cu focuri
puternice din tunuri, le-au oprit în mers.
Vasul „*Bușin Maru*“ fû avariat în așa chip
incât n'a putut să păstreze direcția și a
naufragiat și s'a scufundat. Tot așa a pă-
țit o și „*Bugo Maru*“, înainte de a ajunge
la intrarea portului. Vasele „*Hokou Maru*“
și „*Jilsen Maru*“ însă cu mari greutateți au
putut să ajungă până la intrarea portului.
Când se aflau aprôpe de crucișătorul ru-
sesc „*Retvisan*“, au aprins materialul es-
plosiv, după ce ofșierii și echipagiul
s'au refugiat pe luntri. Inimicul (Rușii) ob-
servându-le, a deschis un puternic foc asu-
pra lor. Cu toate acestea li-au succés să
se apropie de torpilôre. După amiazi abia
cu mare greutate au putut să se reintôrca
la flota principală.

Japonesilor nu li-a succés, cu totă
scufundarea celor două vase, a închide
portul, căci după cum reiese din ultimele
depeși, a doua zi după atac, fără de nici
o piedecă patru crucișătoare rusesci au pu-
tut să iasă din port, reintôrându-se numai
după-ce la mare depărtare au observat
flota japoneză, care după relația genera-
lului *Pflug*, evoluează în apropiere de
Port-Arthur.

Rușii și Coreea.

Agentia telegrafică rusescă anunță
din *Lian Yang*: De lângă fluviul Yalu vin
sciri, că un detașament de soldați ai avan-
gardei rusesci a pētruns din colo de flu-
viu 200 verste și s'a ciocnit cu un detașam-
ent japonez, care a fost respins. Japo-
nesii și-au lăsat pradă caii, pe cari i-au
luat Cazacii.

Rușii au pătruns până la Pjôngjang,
de unde însă s'au retras în urma focului
ce l'a deschis contra lor artileria japo-
nesă.

Ediția parisiană a diarului „Newyork
Herald“ vestesce, că Rușii au în apropiere
de fluviul Yalu 5000 de ômeni și 54
tunuri.

Tratatul coreano-japones.

Tratatul de alianță semnat la Seul
între Japonia și Coreea, conține între altele
clauzele următoare:

Guvernul corean va avê deplină în-
credere în guvernul japonez și va primi
toate consiliile relative la îmbunătățirea
administrațiunei.

Guvernul japonez va asigura ordi-
nea în Coreea și va garanta integritatea
țerii.

Japonia își rezervă dreptul de a lua
imediat măsurile necesare, în cas când in-
teresele casei imperiale coreane s'au inte-
gritatea teritorială a Coreei ar fi amenin-
țate de o a treia putere, séu în cas de
disordine interne. In aceste casuri guver-
nul corean va fi obligat a face tot ce ar
puté înlesni acțiunea japoneasă.

Guvernul japonez va puté de aseme-
nea ocupa în acest scop pozițiuni strate-
gice.

**Din Archidieceasa de
Alba-Iulia și Făgăraș.*)**

— Februarie 1904.

Onor. Redacțiune!

Scriitorul articolului de fond din Nr.
7 al „Unirii“, este tare supărat pe preoții
din Archidieceasa de Alba-Iulia și Făgăraș,
cari din incidentul noiei împărțiri a „aju-
torului de stat“ pe anul curent, au cute-
zarea a da éraš publicității modul nedrept
de împărțire al guvernului și urmările de-
sastrôse ale aceluia pentru disciplina și da-
torințele oficioșe ale preoțimei față de
biserica și neam. Numesce cu un ôre-care
sarcasm timpul aparițiunii acelor cores-
pondențe „seson“, buuă-ôra ca „sesonul
crastaveților“.

Permiteți-mi, d-le Redactor, să fac
de astă-dată numai unele reflexiuni scurte,
la unele pasage din acel articol:

„Unirea“ dice, că nu concede, că
preoțimea noastră în totalitatea sa ar fi
avisată la ajutorul de stat, séu chiar la
congruă. Acêstă destăinuire caracteristică
e fôrte prețioșă pentru preoțimea română
unită, căci i-se spune apriat și fără rezervă,
că gândirile ômenilor din „centru“ se deo-
sebesc cu totul de ale muritorilor de rēnd
din păstoria sufletescă, séu mai limpede,
că plângerile acestora sunt nebasate, „pen-
tru-că trecutul ne dovedesce, că anteces-
orii noștri au trăit fără ajutor, și încă
destul de cinstit“, érá pe a 2-a colonă
serie, „că în principiu suntem chiar con-
tra unei *congrue grase*, fiind-că acêsta va
avé urmări și mai funeste în ce privesce
raporturile dintre păstorul credincios și
turma sa“. La atâta francheță și sinceritate,
mărturisesc, că nu m'am așteptat.

Conced „că antecesorii noștri au
trăit fără ajutor“, dérá numai ei vor fi
scit cum, și decât în acele timpuri cu pre-
tensiuni fôrte modeste, nu au putut trăi
„cinstit“, astădi în împrejurări cu totul
diferite și radical schimbate, cu atât mai
puțin nu. Aici îmi vine în minte convor-
birea avută cu distinsul canonic metropo-
litan de odinôră Dr. A. Grama, în ziua
în care cortejul preoțesc electoral a mers

*) Dăm loc și acestor reflexiuni în cestiu-
nea „ajutorului de stat“, cu privire la care vom
spune și noi la urmă părerea noastră.

— Red.

din catedrală la reședința metropolitană, ca să aducă pe comisarii guvernali la locul de alegere de metropolit. L'am vădat în societatea unor înalți funcționari administrativi din comitatul Albei-inferioare, și puțin după aceea l'am întrebat: ce ați discutat așa vioiu și ce semne de mirare păreau a face acei funcționari? Mi-a răspuns: „Mi spunea doi dintr'înși, că au fost la Blăși și la alegerea răposatului Metropolit Vancea, și nu-și puteau exprima destul mirarea și surprinderea de marea deosebire dintre prezentarea preoțimii de azi, față de aceea a preoțimii de atunci“.

Onore și recunoștință eternă celor ce ne-au păzit credința strămoșească și ne-au lăsat moștenire scumpele și sfintele asile de aji: Biserica și Școala! Dér va concede d-l autor, că în împrejurările de aji sociale și culturale, preoțimea de azi din păstoria sufletescă nu mai poate ascunde și suporta rușinea și miseria ce a suportat'o preoțimea la care se provocă d-sa. Dacă aceea a purtat'o cu ore-care resignațiune, apoi a oftat și ea și a asudat sudori de mörte în brazdă mai mult streină pentru susținerea și creșterea familiei, despre ce ar pute mărturisi mulți fii de preoți, deveniți azi unii dintre ei domni mari, abstrăgând de la aceea, că această sorte a fost comună preoților tuturor confesiunilor din patrie.

Dacă preoții de azi, ale căror împrejurări materiale nu numai că nu sunt mai favorabile ca ale antecesorilor lor, ci cu mult mai nefavorabile, — érá cerințele timpului modern cu totul diferite — ar trăi o viață retrasă, solitară și resignată ca numai cei de acum 40—50 ani, asigur pe d-l autor, că nici cele mai elementare datorințe față de biserică, școlă și de interesele spirituale și materiale ale credincioșilor săi, nu și-le-ar pute împlini. Ori döră venitele preoților de azi sunt mai mari ca ale antecesorilor lor? Nu, nici pe jumătate, ceea-ce voiü dovedi cu dovedii neresturnabile: a) Porțiunile canonice mai pe tot locul reduse considerabil și réu localizate în urma nedreptelor comasări; b) În sutele de comune, unde viile erau așa dicitend isvorul principal de venit înainte de înflorătoarele devastări prin filoxeră, azi preoții sunt reduși apröpe la sapă de lemn. b) Venitele stolare și capețiile nici jumătate ca înainte numai cu 20—30 de ani, parte în urma sörăcii demoralizătoare a poporului și a gröznicelor emigrări, parte că „mulți dușmani ai preoțimei lucră din răspuțeri, și rupă legătura naturală așa de strinsă dintre preot și popor“ („Unirea“).

Etă deosebirea dintre activele de atunci. Și acum, se vedem și cea dintre pasive: a) Imbrăcămintea multor preoți de acum 40—50 ani, era „zechia“ de pănură și ciörecii, și o päreche de cisme cu 3—4 zloți, binepotcovite și de vară și de érnă; döră e fapt, că un preot-protopop onorar, acum sunt numai 30 de

ani, a mers la un ospet. în anul din orașele mari ale Transilvaniei ca cisme mändre, potcovite cu potcöve söravene și cu cuie de ghiatá, și încuțirăsi fiind în un hotel, dimineața s'a trezit fără potcöve. Cineva vădend figurile urmelor lui, a dispus să i-se tragă potcövele pe nesciute, care întemplare însuși respectivul protopop o istorisea adeseori și cu mare haz; b) Contribuțiunile de tot soiul erau cu mult mai mici ca azi; c) Preoții plăteau la gimnasiul Blășului și aiurea 2 fl. tacsă de imatriculare pentru fii lor, și și de la acesta se dispensau toți școlarii mai buni, érá acum plătesc 18 fl. și alte multe.

Pöte unii dintre superiorii noștri să fie de opiniune, că imbrăcămintea celor de atunci ar fi destul de bună și pentru cei de acum; dér atunci mă tem, că am antișambra cu örele întregi și pela notarii comunali cu 1—2 clase gimnasiale, și am fugi cu bilet de căsa a III-a în mână după conductor prin câte 5—6 vagöne, până ne-am puté aședa în vre-un colț; ér de va fi în tren și vre-un turist engles, frances etc., la moment și-ar scöte aparatul american de fotografiat pentru a prinde și a duce acasă o curiositate. Că apoi mulți din acei preoți „și-au împlinit datorința lor dör mai bine ca mulți preoți de azi și și-au crescut mai bine familia“ („Unirea“), d-l autor în esacerbarea sa asupra „lamentătorilor“ a riscat o mare supérare să nu dic chiar ofensă la adresa întregii preoțimi române unite, ce cred că trebuie să o regrete. Dacă d-sa riscând această aserțiune, a avut în vedere numai partea morală a creșterii familiare de atunci, trecă ducă-se; dér dacă a contemplat și partea intelectuală și socială a creșterii de atunci în comparație cu a acelei de azi, apoi să mă ierte, dovedeșce o mare neorientare.

(Va urma.)

Brașov, 17 Februarie v.

„Alegerea comitetului și a episcopiei s'a aprobat, recursul s'a respins“.

Etă solia înveselitöre, care de eri dimineță trece din gură în gură, aducend bucurie credincioșilor, din inima Scheiului până în cea mai îndepărtată căsciöră din Pajiștea Prundului.

Frunțile încrețite de sbuciumările ultimelor săptămâni s'au înseninat, căci cauza dréptă a învins cu simbolul dreptății și al adevérului, care — după cum dize un orator de la o întrunire a oștașilor dreptății — fusese timp prea îndelungat desconsiderat și prăvălit în noroiü.

Și îndreptătită este această bucurie, căci de la sinodul electoral încöce foștii matadori în comitetul parochial lățiseră fel de fel de faime păcătöse, ce au dat nascere unor îngrijiri supérăcöse, cari în sufletul poporului au trebuit să producă un ecou nespun de trist. Cetele de credincioși, în ultimele Dumineci și sərbători, vedeau în locașul dumneșcesc în fața al-

tarului tot pe aceleași „feș“ episcopesci, și fiesce că se puneau pe gânduri și se întrebau, dacă cu totă alegerea trebuie să rămăasă lucrurile la cele vechi?...

De-odată însă s'a făcut senin. Vömeratul Consistoriu și-a spus verdictul: un veto puternic.

Prin concludul motivat al Consistoriului s'au demascat tot-odată și unelbirile nevrednice ale celor ce în ipocrisia lor se țineau infalibili. În „epocalul“ recurs înainte de Arsenie Vlaicu, au fost terfeliti și murdăriți bărbații noștri cei mai vrednici, cari au condus lupta electorală, prin învinuirii calumnioșe, că ei ar fi corupt pe parochiani, ar fi cumpérat (audiți acolo!) pe prețul de 3—4 coröne sufletele a 12 alegötorii, precum se dize în recurs....

Bărbații de încredere și birou au fost învinuiți de fapte necorecte, imputându-li-se, fär de nici un temei, numai așa din vönt, fel de fel de neregularități.

Dér ce e mai mult, și un fapt care scöte la ivelă o cetezanță până acuma ne mai pomenită, însuși comisariul consistorial, trimisul I. P. S. Sale Metropolitanului și al Consistoriului, a fost atacat în demnitatea sa de om și de comisar consistorial, făcendü-i-se imputări obraznice, că ar fi fost părtinitor și ar fi condus Sinodul în mod necorect....

Dér abstau de a mai înșira diversele „motive“. De la țasa ömeni nici nu te puteai aștepta la alteceva.

Consistoriul și-a spus cuvöntul, a trecut la ordinea dizei peste recursul înainte, a respins a limine minciunile și calumniile înșirate și a dat öbștei credincioșe satisfăcțiunea cea mai completă, ordonand imediata predare a averii bisericesci.

Eri s'era s'a început predarea, și în puține dize va fi pus öoul comitet și noua episcopie în töte drepturile sale.

Fraților, veniți cu mic cu mare Duminecă la biserică, ca să înălțăm împreună rugăciuni de mulțumire, implorand binecuvöntarea ceriului asupra capetelor mai marilor bisericii și a vrednicilor noștri frunțași!

Ostașul dreptății.

SCIRILE DILEI.

— 17 (1) Martie.

„Asociațiunea română pentru înaintarea și răspândirea sciințelor“ prin președintele ei d-l C. Istrati, a avut binevoitörea atențiune de a onora diarul nostru „Gazeta Transilvaniei“ acordandü-i diploma și medalia de colaborator, drept mulțumire și omagiu public pentru concursul moral, pe care diarul nostru l'a dat causei urmărite de această Asociațiune cu ocașiunea congresului și a esposiției sale din anul trecut 1903. Odată cu acesta, Asociațiunea ne rögă a da publicității și o circulară privitöre la costul stabilit pentru

diplome și medalii, care circulară am publicat'o deja între scirile dizei ale numărului premergötör al dizei nöstre. Aici ținem a adăuga numai, că diplomele și medalile Asociațiunii sunt lucrăte cu multă artă și cu mult gust. Diplomele înfățișeză în desöuri förte frumoșe alegoric progresul sciințelor în România.

Predarea averii bisericii Sf. Nicolae. În sedința de eri s'era s'a început predarea averii bisericii Sf. Nicolae din mânia vechei episcopii în mânia membrilor noiei episcopii. Până acum s'au predat averea în bani gata, libelele de depöneri, hărțiile de valöre și cheile de la casa Wertheimiană. Astăzi la örele 4 d. m. se întrunesc din nou birourile și episcopii, pentru a continua cu predarea și luarea în primire a averii bisericii Sf. Nicolae.

Convocarea delegațiunilor școlare. Delegațiunile școlare ale bisericilor proprietare din Schei și Cetate sunt convocate pe Lunia viitöre 23 Febr. st. v. la sedință.

O serată la ministrul României în Berlin. Ambasadorul român d-l Al. Beldiman a aranjat în 20 Febr. o serată musicală brillantă, la care au concurs trei artiști români, ce se aflau tocmai în Berlin, și adevă d-l D. Popovici, d-șöra Constanta Erbiceanu și d-l Herter, cari toți trei au reportat un succes viu și legitim.

Celebrul nostru bariton D. Popovici a cântat compozițiile frumoșe de Loewe și ca piesă culminantă pe „Archibald Douglas“. S'au distins prin jocul lor escelent plin de sentiment și d-șöra Erbiceanu (piano), Herter (violin).

Arta română a secerat în s'era acesta un mare succes. Auditorul din înalta societate berlinesă a fost strălucit. Au asistat între alții Principele moștenitor de Hohenzollern, prințul și printesa Carol de Hohenzollern, prințul de Wied, contesa de Brockdorff, mareașă a Curții, br. Eglosstein, mareașalul Curții, Tewfic-pașa ambasadorul Turciei, d-na Szögyenyi-Marich ambasadoröa Austro-Ungariei cu fiicele sale, ambasadorul Spaniei (al Rusiei s'a scusat cu rösboiul), ministrul de stat de Ballhausen, ministrul de comeru prussian Müller, d-nul general de Bülow etc. cu totul peste 100 persoane, cari au luat parte în urmă la un supeu servit förte luxuos. Societatea și-a petrecut până la ora 1 1/2 dimineță.

„Corda Fratres“. Diferitele secțiuni române ale Asociațiunii „Corda Fratres“ au fost avisate, că congresul anual al Asociațiunii se va ține anul acesta la Sienna, în 16 Aprilie st. n.

Conferențele publice inițiate în Sibiu se continuă. Duminecă a vorbit d-l N. Ivan asesor consistorial avönd ca temă „Socialismul ca primejdie națională“. — Conferența a fost ascultată cu înordată atențiune de numărösul public, ceea-ce a fost motivată atât prin actualitatea temei, cât și prin conscientiösa lucrare a conferențiarului.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

File rupte dintr'un carnet.

(Societatea pentru colonisarea Ciangăilor — disolvată. — Ungurul din Andrásfalva. — Banffy suflă în fluieră. — Fiascul colonisărilor din Nimigea și Vița.)

Brașov, 1 Martie n. 1904.

Cei ce se vor fi așteptând, că voiü relua firul, unde l'am lăsat rëndul trecut, adevă la părintele Stanislaus Czelusnyak, vor avé puțintică răbdare până voiü face o mică digresiune.

N'aveam de gând să scot nimic în relief de astă-dată din cele trăite în timpul șederii mele la Fălciu, dér împrejurările mă silesc totuși să revin la un episod.

Diarele unguresci de la 22 Februarie a. c. publicară următorul comunicat:

„Disolvarea societății pentru colonisarea Ciangăilor“. Societatea maghiară-ciangăiască, înființată înainte de asta cu 20 ani cu scop de a readuce o parte din Ciangăi și a-i colonisa în Ungaria, a

enunțat în adunarea sa generală de astăzi, că din cauza lipsei de fonduri și a lipsei de sprijin se va disolva.“

Ne aducem aminte förte bine de entuziasmul din primul lustru al decadei IX din secolul trecut, entuziasm, care trecea ori-ce margine și se putea cu drept cuvönt numi paroxizism.

„Aducem acasă pe frații din Bucovina și din Moldova!“ strigau foile pe töte tonurile. Patriotismul ajunsese la zenith. Când a venit primul transport de Ciangăi, locuitorii din orașele prin cari a trecut, delirau. Bieții Ciangăi apröpe succombau sub povara onorurilor, cununilor, darurilor și a imbrățișărilor frătesci, cu cari erau primiiți. Multe lacrimi de emoțiune sinceră au vörsat atunci matrönele maghiare. Eu am păstrat descrierea unei primiri triumfale a Ciangăilor de la o asemenea matrönă. Plängea când îmi povestia....

S'a dus însă ameteła primului entuziasm și realitatea rigidă a prezentat lucrurile în adevărata lor înfățișare. Colonisarea Ciangăilor era de la început o întreprindere avortată. După douë-deci de

ani societatea se desființeză „din cauza lipsei de fonduri și de sprijin“.

Cu totă desființarea societății însă, chestiunea colonisărilor nu s'a abandonat cu desövrșire. Ceea-ce n'a putut s'övrși societatea, va s'övrși guvernul, spunea — la adunarea în care s'a enunțat disolvarea — președintele, contele Geza Teleki (care în parentes fie dize și-a salvat situația materială sdruncinată prin o moștenire bogată din România). Se va începe decî o nouă campanie de colonisare, de astă-dată sub egida directă a guvernului.

Cel ce a ținut cu mai multă tenacitate la idea colonisărilor era baronul Banffy, care în timpul cât a stat la putere, a căutat să realizeze în mod practic întărirea elementului maghiar röslet, prin aducerea și ocrotirea Ciangăilor din Bucovina în comune, unde se afla vegetând câte un mănunchiü de Unguri.

„Un peuple qui cesse de coloniser est une ruche qui n'essaime plus“ (Un popor care a încetat de a colonisa, este un stup care nu mai roiesce) a dize Francis Garnier. Decât, că colonisarea în ac-

cepția ei adevărată, este o expansiune din lăuntru în afară, și este o dovadă de förță exuberantă, — pe când aducerea Ciangăilor din Bucovina și Moldova, spre a întări elementul maghiar din patrie, este tocmai contrarul expansiunii, o cärpelă desperată, care nu sémönă întru nimic cu roirea stupului.

Era într'o di de Joi, la 12 August n. 1897.

Steteam de vorbă cu Artur Spech, Sas din Transilvania, care ținea în arëndă farmacia din Fălciu.

De-odată întră un Ungur și cere patru prafuri de chinină. Spech îmi spune, că acesta este un Ungur din Andrásfalva. Il abordez numai decât:

— D-ta ești din Andrásfalva?

— Da, d'eu, de-acolo sunt!

— Și unde lucrezi?

— La Rosenfeld în Berezeni. (Rosenfeld, jidov din Ungaria, administratorul moșiei Berezeni, proprietatea societății de asigurare „Dacia România“ și dată în arëndă unui evreu bogat din Zimnicea, convertit la catolicism, cu numele Abeles.)

Vestitul părinte Ioan din Cronstadt (Rusia), pe care Rușii îl venerază ca pe un prooroc, a preșis, că războiul actual va dura cel puțin 25 de ani și va costa șirioie de sânge. Rusia va trebui să-și înarmeze toți fiii, tineri și bătrâni, spre a combate pe Galbenii, căci China sculându-se, va veni în ajutorul Japoniei. Inșă după un pătrar de secol Rusia va fi biruitoare și își va întinde împărăția asupra întregii Chine. („La L. P.”)

Un testament curios. Marele proprietar Fr. Miklósy din comitatul Bihor, repausat de curând, și-a lăsat averea sa de 1.200.000 cor. academiei maghiare cu următoarele condițiuni: Academia să numească administrator al moșiei pe un scriitor maghiar, care în serierile sale a reprezentat direcția națională și să-i plătească 8000 cor. pe an. Din restul veniturii să se premieze scrierile naționale maghiare. Peste 100 de ani, dacă patria ar fi în pericol, academia poate să vîndă moșia, dîr să nu o vîndă nicî cu un preț vr'unui jidov, sîu jidov botezat, ori în familia căruia s'ar fi aflat vr'odată un jidov. — Vîduveii sale de origine francesă i-a lăsat o rentă de 2400 cor. cu condițiune, să părăsască Ungaria.

Grecii și Românii din Bitolia. In ziua lăsatului de sec, elevii gimnasiunii grecești din Bitolia, travestiți în haine de carnaval, au voit să ridiculizeze pe preotul român Teodor și pe inspectorii români. Poliția luînd de scire și temîndu-se de urmări, a oprit acea reprezentare; totuși un mic incident a trebuit să se petreacă. Căți-va tineri români, vîdînd, că pe capul unui mascara era o șapcă pe care era scris: *consulul țigănesc*, au năvălit asupra lui, stălcîindu-l în bătai și rupîndu-i șapca.

Necrolog. Soția neuitatului Costache Negri, d-na *Catinca Negri* a încetat din viață la Tîrgul-Ocna.—In Cacuci a încetat din viață notarul cerc. în retragere *Daniil Farcaș* Lunî în 15 Febr. Inmormîntarea i-s'a făcut la 17 Febr. în cimiterul bisericii gr. cat. din Cacuci.

Episcop acusat de francmasonerie. Procesul verbal, ce s'a fuceiat în adunarea parochilor din Dijon în cunoscuta afacere a episcopului Le Nordez, conține următoarele cuvinte ale episcopului: „Imî cereți, să declar în public, că nu sunt... Sciiți ce vrîu să dic. Nu pronunț cuvîntul, spre a nu-mî murdări buzele. Ei bine, declar pe față, că nu sunt. Am mai spus-o și altă-dată și o repet și acuma”. — Seminariștii persistă în atitudinea lor. Ei sunt amenințați de a fi încorporați în armată, ca soldați de rînd. Cardinalul Coulié, archiepiscopul de Lyon a sosit la Dijon, spre a face anchetă.

Un fenomen al naturei. In hotarul comunei Ecs (Iaurin) s'a simțit în ziua de

23 Februarie un vuiet surd suteran. Pămîntul a început să se clatine. Vitele, ce erau pe cîmp și păstorii, cuprinși de o panică nespūsă, au fugit în sat. Ômenii eșind la fața locului, au găsit pe un teritoriu de 50 metri pătrați un strat nou de pămînt negru, eșit din adîncime.

Sciri mîrunte. Proprietarul Michail Toth din Szalard, voinđ să-și facă în curte o fântînă artesiană, a găurit pămîntul pînă la o adîncime de 70 metri. De-odată eșiră din pămînt aburi gazoși cari, fiind aprinși, se prefăcūră în o pară de foc de vre-o 30 m. înălțime. Specialiștii au constatat, că în apropiere se află un izvor de petrol. — O lavină mare pornită de pe muntele Fădner (2787 m) a îngropat sub ea în 27 l. c. biserica, școala și birtul din satul Galtür din Tirol. — Gimnasiunul Carolin din Osnabrück (înființat de Carol cel Mare) serbăză în zilele de 27—29 Sept. a. c. aniversarea existenței sale de 1100 ani. — In comuna Kak-Szt.-Marton (com. Sătmăr) a răposat țeranca Murțu Berciac în etate de 130 ani, născută la 1774. A fost căsătorită de 3 ori. Cel mai tînăr nepot al ei e de 50 ani. N'a fost nicî-odată bolnavă și lucra prin casă pînă la mörte.

Economii cari doresc a avé o recoltă bună, cumpără semințele de la prăvălia de semințe a lui Edmund Mauthner Budapesta, strada Rottenbiler 33. Acastă firmă trimite la cerere gratis catalog ilustrat cu 226 pagini. Prețurile semințelor bine curățite, cu încolțire înaltă, sunt ieftine. Cu deosebire vrednice de amintit sunt semințele impregnate de sfeclă și asortiment bogat de cereale nobile.

Din România.

Principele moștenitor al României, comandantul corpului II de armată și inspector general de cavalerie, face acum inspecțiunea regimentelor de cavalerie. Vinerea trecută a inspectat regim. 3 de roșiori în București. Cu această ocaziune a vizitat și casarma, infirmeria, grajdurile și cele-lalte instalațiuni. Sămbătă dim. la 3 ore și un quart, prințul moștenitor a inspectat divizia de gendarmi călări din București. Principele a fost însoțit de locot. colonel Antonescu, adjutant principiar, și de comandantul V. Lupu, atașat la inspectoratul general al cavaleriei.

Academia Română a ținut eri, Vineri, o ședință intimă sub președința d-lui Titu Maiorescu. După diferite comunicări, comisiunea pentru decernarea premiilor, a decis a se întruni regulat odată pe săptămână pînă la 24 Martie, spre a se ocupa cu esaminarea cărților prezentate la concurs. La 24 Martie se va ținé ședința generală anuală a Academiei, ca s'asculte raportul comisiunei pentru premii.

Incurăgiarea industriei naționale române. D-l C. Stoicescu, ministrul agriculturii, comerțului și domeniilor, va depune în curînd pe biroul camerei noul său proiect de lege pentru incurăgiarea industriei naționale.

„Milcovul”, societatea Românilor de origine basarabescă, și-a reales biroul com-

pus din Bogdan Petriceicu-Hașdêu, președinte; I. G. Bibicescu, vice-președinte; Z. C. Arbore secretar și G. Madan bibliotecar.

La Ateneul român din București a ținut d-l *Barbulescu* o interesantă conferență despre „Lupta între Sêrbi și Bulgari pentru stăpînirea Macedoniei și rolul României în aceste lupte”. Conferențiarul arată rivalitățile dintre Sêrbi și Bulgari și termină concludînd, că Românii trebuie să profite de această rivalitate și să ajute pe Sêrbi, nu cu alt scop, ci numai pentru a opune prin ei o barieră unei expansiuni teritoriale din partea Bulgariei.

Expoziție în București. Societatea agrară va aranja în luna Maiu o expoziție. Intre altele la această expoziție se va vedé și un mic sat românesc model, care va fi construit și amenajat țerănesce.

Spre informațiune.

Renunțînd la mandatul de deputat al cercului Brașov la sinodul arhidieceșan d-l director gimnasial Virgil Onițiu a binevoit a recomanda de candidat la acest mandat pe subscrisul. Mulțumind din inimă d-lui director pentru atențiunea d-sale, spre informațiunea celor interesați mă simt îndemnat a declara, că de astă-dată *nu reflectez* la mandatul în cestiune.

Brașov, 16 Februarie v. 1904.

Andrei Bărganu,
profesor.

„Lovitura de grație”.

Sub titlul acesta scrie d-l Gîrcesîni Dênes un articol în afacerea gheșeftului ne mai pomenit făcut de Simonyi Zsigmond pe socotela științei lingvistice maghiare.

Am mai amintit despre revelațiunile lui Ballagi, care într'o carte apărută de curînd a arêtat cu de-amîntul, dovedind cu mii de casuri, ignoranța și ușurînta lui Simonyi în compunerea marelui dicționar al limbii maghiare, și decă revenim este fiind-că un cas analog s'a petrecut, deși în miniatură, cu Șăineanu la Români, și decă ômeni geloși de comôra scumpă a limbii n'ar fi intervenit la timp, de sigur d-l Lazar Șăineanu s'ar fi avîntat la lucruri mai mari, cum a făcut coreligionarul său din Budapesta. Estragem cîteva pasaje din articolul lui Gîrcesîni:

„Știința lingvistică maghiară stă în prîjma unei transformățiuni radicale.

„Amicii limbii noastre, deșteptîndu-se, par'că dintr'o letargie îndelungată, au început să vadă din ți în ți mai lămurit, cîte și mai cîte s'au fabricat la noi sub pretextul cultivării limbii maghiare.

„O bandă îndrăsnită și gălăgiosă, cu avînt dibaciu, s'a aruncat pe lingvistica maghiară, alungînd pe ori cine de acolo și rămînînd decimii de ani stăpîni pe domeniul acesta, nouă atît de scump.

dér la Nimigea nu primesce, decât reformați Pe catolici o să-i ducă la Vița, unde este biserică catolică.

— Cum te chiamă pe d-ta?

— Katona István.

In Nimigea ungrurescă sunt în adevăr după ultima statistică 708 reformați, cari însă nu știu ungruresce. Pe aceștia a vrut Banffy să-i întărască cu coloniștii reformați din Andrásfalva. In Vița (Solnoc-Dobâca) este un număr de 562 rom. catolici, probabil tot în condițiile etnice a reformaților din Nimigia.

Se știe, că încercarea lui Banffy a suferit fiasco și Katona Istvan, probabil, pînă în ziua de astăzi va fi făcînd în fie-care vară drumul de 10—15 poște pînă la Berezeni, ca să cîștige cu carul și caii săi cîte 7—8 lei pe ți de la administratorul Rosenfeld...

După această digresiune în proximele file voi relua érași firul la părintele Stanislav Czelusnyak și la Ungurii din Huși.

Delealetea.

Din acel moment, numai ei puteau să vorbescă despre limba maghiară, cu tôte că tóta lumea știe, că nicî unul din ei nu cunosc cum se cade limba maghiară. Academia n'avea de cît pentru lucrările lor vorbe de recunoștiță, laur verde și — aur sunător. Și ei vecinic se învirteau pe acolo cu sacul în mână. In mânia lor știința a ajuns comerț și încă comerț de monopol subvenționat. Cîte o lucrare nouă de a lor, când apare, nu însemna, că étă! s'a îmbogățit știința maghiară, ci numai că Academia a devenit mai sêracă!

„Pentru epoca de aur a științei comerciale însă, pare că a hătut césul din urmă. Amicii limbii maghiare și ômenii cinstiți au început să se școle, și decă vor fi întrat ei pe teren, atunci gheșeftarii temerari și gălăgioși vor trebui să intre în pămînt.

„In opera redeșteptării partea leului o are Ballagi Aladar cu un talent extraordinar și cu sîrguință supraomenească. Cuvîntul lui, ca un clopot de alarmă, resonă în tóta patria. El dă de soire tuturor primejdia, ce ne amenință limba, și chiamă la muncă și sprijin pe toți aceia, cari vrîu să lupte împotriva gheșeftarilor jidovi, cari s'au sufulcat să expropieze și să ruineze știința maghiară.”

ULTIME SCIRI.

Paris, 29 Februarie. După scirile mai noué sosite din Petersburg, pe teatrul războiului nu s'a întêmplat nicî o schimbare. — *Se așteptă atacul flotei japoneze contra orașului Wladivostok, care e blocat.* In apropiere de Wladivostok s'a vîdut o flotă japoneasă.

Liao-Yang, 29 Februarie. Se dă ca sigură șcirea, că *flota japoneză a primit ordinul de a lua cu asalt Port-Arthur* Diua hotărîță pentru asalt e 1 Martie st. n.

Viena, 29 Februarie. Sciri sosite în ultimul moment din Tien-Tsin spun, că 60.000 soldați japoneși ar fi concentrați la Gensan (Corea.) Aceleași sciri asigură, că după tôte probabilitățile, Japonessii se pregătesc a năvăli în Mandjuria.

Petersburg, 29 Februarie. In fie-care ți pornesc cîte 6 trenuri militare. De la declararea războiului au pornit 126 trenuri, fie-care avînd cîte 10—20 vagóne. Cel mai mic tren militar duce 400 soldați, cele mai mari cîte 960 soldați.

Omsk, 29 Februarie. De la izbucnirea războiului au trecut prin gara de aici 48.000 soldați.

Moscva, 29 Februarie. F'ôia oficială anunță, că ficei generalului *Kendurov Maximov*, dómnei *Tusset*, i-s'a dat permisiunea de a se înrola ca soldat de rînd într'un regiment, ce plecă în Asia orientală.

Petersburg, 29 Februarie. Din Seul se telegrafază, că linia telegrafică din Corea de Nord a fost ocupată de Cazaci.

La 20 Martie forțele rusesă în Asia orientală vor numéra 123.000 soldați de infanterie de prima linie, 6000 cazaci, 5000 artilerie, 8000 geniu, 25.000 pentru păzirea căilor ferate, — cu totul 177.000.

Bibliografie.

A apărut „*Almanachul*” societății „*Petru Maior*” Budapesta 1901 cu un conținut bogat și ilustrat. Format 8° cu 144 pagini. Prețul 4 coróne. Se află de vîndare la Tipografia A. Mureșianu cu prețul indicat, plus 35 bani porto.

POSTA REDACȚIUNEL.

C. — Am răspuns a doua ți. Regretăm, că n'ați primit scrisórea. Vice-președintele societății este d-l Eugen Precep, strada Castelului. Președinte era d-l N. P. Petrescu, care s'a mutat de aici.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil Traian H. Pop.

— Și cum ai venit D-ta aici?
— D'apoi în fie-care an vine pe la noi un agent („egy nyigusztor”), care angajeză lucrătorii.

— Și cât câștigați?
— Trei-deci de florini de-argint pe 47 zile.

— Nu prea mult!
— Nu dêu!
— Am vîdut însă pe aici și Ungurii cu car cu cai.

— Da, sunt. Și eu sunt cu cai.
— Și cât câștigă cei cu cai?
— Cîte 7—8 lei pe ți.

— Vêd, că vorbesci bine și românesc.
— Vorbesc, căci în fie-care an vin aici la lucru.

— Andrasfalva e departe de aici?
— Vr'o 10—15 poște.

— Știu, că din Andrasfalva au dus coloniștii în Ungaria...

— Da, au dus vr'o 300 de numere. Sunt fôrte mulțumiți. Mai vrem să mergem căți-va la Nimigea-ungurescă, nu de parte de Năsêud.

— Și când aveți de gând să mergeți?

— Nu șcim sigur. In primăvară am fost eu însumi la Pesta, împreună cu alți doi tovarăși. Am dus cu noi jalbă (irást vittünk) și am vorbit cu ministrul.

— Cu Banffy?

— Da. Am sosit într'o Duminecă și trebuia să așteptăm pînă Marti. Nu prea aveam însă de cheltuială și ne-am rugat prea frumos (erős szépen könyörögtünk), ca să putem vorbi Duminecă. A fost cine să intervîină și am mers la dînsul pe la órele 11. Un feciorăș stătea înaintea ușei și de-odată a suflat cineva din lăuntru într'o fluieră. Chiar ministrul a suflat! Feciorașul a sărit înlăuntru și apoi a ieșit, spunînd, că putem intra.. Am fost apoi și în Nimigea, unde ne așteptă gata 27 de case de cărămidă și nădăjduesc, că la tómnă mă voi duce acolo încă cu vr'o 30 familii.

— In Nimigea sunt și Români?

— Sunt. Dér sunt și Ungurii reformați, cari au biserică. In Andrasfalva sunt și catolici, cari și ei ar dori să se ducă.

Cursul la bursa din Viena.

Din 29 Februarie n. 1904

Renta ung. de aur 4%	116.55
Renta de corone ung. 4%	97.90
Impr. cail. fer. ung. in aur 3 1/2%	88.80
Impr. cail. fer. ung. in argint 4%	97.60
Bonuri rurale croate-slavone	—
Impr. ung. cu premii	208.—
Losuri pentru reg. Tisei si Seghedin	161—
Renta de hartie austr.	99.25
Renta de argint austr.	99.10
Renta de aur austr.	118.—
Rente de corone austr. 4%	99.40
Bonuri rurale ungare 3 1/2%	91.15
Losuri din 1860.	150.65
Actii de-ale Banței austro-ungara	16.02
Actii de-ale Banței ung. de credit	735—
Actii de-ale Banței austr. de credit	626.25
Napoleoniori	19.03
Marci imperiale germane.	117.27 1/2
London vista.	240.32 1/2
Paris vista.	95.47 1/2
Note italiene	94.30

Cursul pietei Braşov.

Din 1 Martie. n. 1904.

Banonot rom. Cump.	18.90	Vand.	18.96
Argint roman.	18.80	"	18.90
Napoleoniori.	19.04	"	19.10
Galbeni	11.20	"	11.30
Ruble Rusesci	252.50	"	254
Scris fonc. Albina 5%	101.—	"	101.25
Marci germane	117.20	"	118—
Lire turcesci	21.50	"	21.60

Cărți de rugăciuni și predicii.

Cuvântări bisericesti scrise de Ioan Papiu Tom. III Prețul 3 cor., plus 20 b. porto.

Cuvântări bisericesti de Ioan Papiu: tomul III cuprinde cuvântări bisericesti acomodate pentru orice timp; și pentru toate sărbătorile de peste an. Pe lângă predicii, se mai află în text câte-o instructivă notiță istorică privitoare la însemnătatea diferitelor sărbători. Fiecare tom separat costă 3 cor. (plus 10 b. porto).

Predicii pentru Duminicile de peste an, compuse după catechismul lui Decharbe, de V. Christe. Conține predicii dela Duminica XI după Rosalii până la Duminica Vameşului. Prețul cor. 1.60 (prin postă cor. 1.70.)

Cuvântări bisericesti pre sărbătorile de preste an scrise de Ioan Papiu. Preț. 3 cor. (pl. 30 b. porto.)

Cuvântări funebrele și iertăciuni din autori renumiți, prelucrate de Titu Bădu. Tom. II preț. 2 cor. (plus 20 b. porto.)

„Cartea Durerii” de Emil Bougand, tradusă din originalul francez de Jacob Nicolescu., editura lui Dr. E. Dăianu. Timișoara 1895. O cărticică de mângăiere sufletescă, care costă legată 3 corone (plus 10 bani porto).

„Cuvântări bisericesti de Massillon” traduse din originalul francez de Ioan Genț protopop gr.-cat. român al diecesei de Oradea-n-are. — Deja la 1898 a apărut în Oradea-mare cartea cu titlu de noi sus care cuprinde 17 predicii de ale vestitului orator eclesastic francez. Pr diceile sunt împărțite de traducător după anul bisericesc răsarit, și fie-care este pusă la acea Duminică sau sărbătoare, cu a cărei evanghelie se potrivește predica. Un volum elegant de preste 400 pagini în 8° cu portretul lui Massillon. — Traducerea se distinge printr-un limbaj al. — Prețul 5 corone (6 Lei 50) plus 30 bani porto.

Cărți pentru comercianți

și funcționari de bancă:

Introducere în contabilitate și contabilitatea imparțială simplă, de I. C. Panțu. O carte bună pentru a învăța cu ușurință contabilitatea Pagini I—VII + 213. Prețul 2 cor. (+ 20 b. p.)

„Curs complet de corespondența comerțului” de I. C. Panțu. Conține modele de circulare, scrisori de informațiuni, recomandări și acreditive; scrisori în comerțului cu mărfuri, comisiune și expedițiune; cestiuni cambiale, afaceri cu efecte, monede, cupone etc. Prețul 3 cor. 20 b. (+ 20 b. p.)

Al doilea capitol din contabilitatea dublă, de I. C. Panțu. Această broșură conține: **afacerile de credit cambial și afacerile de bancă.** Prețul broș. 2 corone (+ 10 bani porto).

„Pe pragul mormântului,” de preotul G. Simu, conține versuri funebrele pentru popor și pentru inteligenți. Pr. 50 bani (+ 6 b. porto).

Proba de foc comedie într-un act după A. Cotzebue, localizată de Irina Sonea n. Bogdan 30 b. plus 10 b. porto.

Buna chivernisă, carte pentru toți întocmită după ideile ui Sain. Smiles de Theodor V. Păcășianu. 40 bani plus 5 b. porto.

Istoria lui Stan Pășitul. Partea a II-a. **Femeia** în versuri pentru popor de I. Tom. Totan învătător, preț. 20 b. plus 3 b. prt.

Poesii, de Bolintineanu. Bătăliile Românilor, II. Prețul 1 cor. (plus 10 b. porto.)

Juvenilă, prosă și versuri, de Sextil Puscariu. Prețul cor. 1.60, pl. 20 b. porto.

Opiniunea publică, conferența ținută a Atheneul român de C. Dissescu la 27 Februarie 1885 prețul 50 b. plus porto 5 bani.

Imbunătățirea stărei sătenilor de Gr. G. Pencescu, prețul 50 b. + 5 b. port.

Nu mă uita! Colecțiune de versuri pentru ocaziuni funebrele. Aranjată prin N. F. Neșțușiu. Ediț. IV. Prețul 50 bani. + 5 b. p.)

Priveag, ediția I-a de Ioan Iosif Seopul Preț. cor. 1. 50 b. pl. 10 b. porto.

Poesii de Al. A. Macedonski. Preț. 3 cor. pl. 20 b. porto.

Scriitori, cetitori și critici de N. Rădulescu-Niger 50 b. plus 5 b. porto.

Lira Sionului sau cântarea sărbătorilor de Aron Boca Velchereanu 50 b. plus 10 b. porto.

Bocete adică Cântări la morți, adunate de I. Pop-Releganul. Prețul 80 bani. (+ 10 b. p.)

Cu vârful penei, scrieri satirico-humoristice de Antoniu Pop 1 Cor. plus 10 b. porto.

Poesii de Vasile Ranta Buticescu. Edițiunea „Amicului Familiei”. Prețul 1 cor. 20 b. plus 10 b. porto.

Umbre și lumini poesii de Em. Păcășianu, cor. 2.50 (porto 20 b.)

Asupra situațiunei, articoli și foișore de Ióna A. Lăpedat. Preț. 40 b. pl. 10 b. porto)

Istoria legii noue scrisă de Dr. Victor Szmigelski. Tomul II: Isus ca preot. Cu aprobarea Prea veneratului Ordinariat metropolitan gr. cat. de Alba-Iulia și Făgăraș. Prețul 3 cor. 40 b. plus 20 b. porto.

Influința franceză în România de Al. Xenopol profesor la universitatea din Iași Cu 50 b. + 5 b. porto.

Antropomorfisme și Antiantropomorfisme în limba română de Nicolae Sulică. În limba noastră scrierile de felul acesta sunt rare și scrierea aceasta a d-lui profesor la gimnaziul roman din Ioc Nic. Sulică se distinge nu numai prin conținutul său bogat și sistematic, prelucrat după stricta metoda științifică, ci și prin limbajul său scris la înțelesul tuturor. Autorul e cunoscut și din scrierile sale folklorice filologice de până acum. Prețul 80 bani (+ 5 bani porto.)

Din compozițiunile pline de melodii românesce ale mult regretatului comtoideo-roman Ciprian Porumbescu, tipărite și pesat în edițiuni populare de d-na Marióra Rațiu născută Porumbescu, se află de vânzare la Tipografia noastră următoarele piese:

„**Inn de urare**” cu două voci, „**Hora Prahovei**”, „**A cădută o rază lină**” cu voce, „**Fluturaș de noapte**” polcă, „**Frunză verde mărgărit**” cânt. popular, „**Pe câmpurile Stupcei**” polcă mazurea, „**Fata popii**” cânt. popular. Fie-care bucată costă 50 b. plus 10 bani porto. „**Basmă Iașene**” vals, 1 cor. 50 b plus 10 bani porto. „**Potpouriu**”, din opereta „**Crai nou**” 3 cor. și **Overtura din opereta „Crai nou”** 1 cor. 50 bani plus 10 bani porto.

„**O roșă veștejită**” cu text nemțesc după Heine și românesc de Matilda Cugler-Poni pentru voce și pian. Prețul 1 coronă, plus 5 bani porto.

„**O sără la stîna**” idilă pentru piano. Prețul 1 coronă plus 5 bani porto.

„**Balada**” pentru violină cu acompaniament de pian, Prețul 1 cor. 25 fil. plus 5 bani porto.

ANUNCIURI

sunt a se adresa subscrișor administratiunii. In cazul publicării unui anunciu mai mult de odată se face scădemânt, care crește cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administ. „Gazetei Trans.”

Nr. 2937—1904.

PUBLICAȚIUNE
de vânzare.

Pentru vinderea casei orașenești din Tergul cailor nr. 18 se va ține în 14 Martie 1904, la 10 ore a. m. licitație verbală cu oferte, cu prețul de strigare de 40,000 corone. Licitația se va ține la magistratul orașenesc (despărțământul administrației realității) la care invită amatorii decumperare.

Condițiunile pentru licitația verbală și oferte, precum și cele pentru contractul de cumpărare, ce este a se încheia cu cumpărătorul, sunt depuse până la ziua de licitațiune în localul de administrație al realității orașenesce și se pot lua în vedere din partea amatorilor de cumpărare pe timpul orelor de oficiu.

Aeia cari voesc a înainta oferte, au a le preda până la 14 Martie a. c. 10 ore a. m. la șeful despărțământului V, al magistratului.

Brassó, 24 Februarie 1904.

Magistratul orașenesc.

Sz. 1454—1904.

tkv.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényték, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Pap Péterné végrehajtónak Gross János es neje Tamás Teresia végrehajtást szenvedő elleni 29 korona tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényték (a brassói kir. járásbírótság területén) levő a brassói 934 sz. tjkönyvben A + 1941 hrsz. 1200 koronaban ezennel megállapított kikiáltási árban elreádelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanra az 1904. évi Április hó 21-ik napján d. e. 9 órakor megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlan beszárának 10%-át készpénzben vagy az 1881 LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi November hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügy miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. trv.-cz. 42 §-sa értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegítatni.

Brassó, 1904 év február hó 10-én.

A kir. törvényték mint tkv. Hatóság.

Kovács s k.
egyes bíró.

1—1.(1269)

ABONAMENTE

LA

„Gazeta Transilvaniei.”

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România și străinătate:
Pe trei luni . . . 6 cor.	Pe trei luni . . . 10 fr.
Pe șese luni . . . 12 „	Pe șese luni . . . 20 „
Pe un an . . . 24 „	Pe un an . . . 40 „

Abonamente la numerele cu data de Duminică:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România și străinătate:
Pe an 4 cor.	Pe an 8 fr.
Pe șese luni . . . 2 „	Pe șese luni . . . 4 „
Pe trei luni . . . 1 „	Pe trei luni . . . 2 „

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domnii cari se vor abona din nou, să binevoescă a serie adresa lămurit și a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea
„GAZETEI TRANSILVANIEI.”